

Anatomia humana

SOBRE LA QÜESTIÓ DELS POKLS

Jorge Bello

Més enllà de l'actual crispació hi és l'assossec, i més enllà de l'actual fantasia hi és la realitat, i la realitat és ara per ara que comença escola, i amb l'escola tornen els pokls.

Són molestos, però els pokls del cap infantil no són agent transmissor de cap malaltia. Són urticants, però hem de saber que picor al cap no és igual a pokls. Són de temps ben antics, però ben vitals que continuen.

Ja se sap que no salten, i que per tant el contagi és directe. El contagi mitjançant objectes és poc probable perquè els pokls a penes si sobreviuen 24 hores fora del cuir cabellut. Per tant, res que hagi estat en contacte amb el cap del flet infestat tindrà pokls vius si van passar, diguem-ne, dos dies.

Les llèmenes són més resistents, però és poc probable que una llèmena es desenvolupi fins a poll si no és al cuir cabellut.

També se sap que els pokls no són cosa de poca higiene, ni és cosa d'escola pública o privada. Són universals. Els pokls ens fan iguals. Tampoc no és cosa només d'infants, ja que pares, mestres, pediatres i infermeres, també podem agafar-ne.

♦ **SOBRE AQUESTA QÜESTIÓ** proposo de considerar l'última recomanació, o guia clínica sobre pokls, de l'Acadèmia Americana de Pediatria, publicada al maig del 2015 («Head lice»). *Pediatrics* 2015; 135: e1356-62. Amb una extensa bi-

bliografia complementària, aquest document és necessari per saber el què d'aquests animalons, i què fer-ne.

Explica, per exemple, que la possibilitat de contagi a classe és petita, i que per tant no és gaire útil apartar el flet i enviar-lo a casa tot dient-li que no torni fins que no estigui net de pokls i llèmenes.

Quan el flet té picor al cap i és fàcil de veure-hi els pokls que fugen corrent, la infestació amb pokls ja fa dies que hi és, fins i tot un mes, un temps durant el qual el flet és contagiós.

Per tant, apartar-lo quan els pokls són evidents, amb l'objectiu d'evitar més contagis, és quelcom que arriba tard, i serà poc efectiu. En canvi, sí que és efectiu evitar les activitats en què ja se sap que hi haurà contacte de cap amb cap. O, millor, evitar específicament aquesta mena de contacte.

A més, cal recordar que la primera infestació amb pokls no provoca picor fins passat un temps que varia de 4 a 6 setmanes, durant el qual el flet és igualment contagiós.

Quant a prevenció, l'únic que és útil és promoure amb insistència la inspecció visual, precoç i meticulosa del cap infantil, i usar la pinta llemenera, i tot d'una fer-li tractament al flet que tingui pokls. Suposo que aquesta inspecció visual

no és feina del personal de l'escola, sinó responsabilitat de la família. En benefici de tots, però, una cosa no treu l'altra. Cal mirar el cuir cabellut amb un llum no gaire potent, perquè els pokls fugen de seguida, i ben velocs, de la llum.

Tot i la crispació i la fantasia, no assenyaleu ningú amb el dit, sinó mireu d'evitar d'alguna manera el contagi

sat 3 d'agost: «Así se vuelven más resistentes los piojos».

Cal recordar que, un cop fet el tractament, el picor pot continuar durant uns dies, però això no implica que el tractament no hagi estat prou efectiu, ni que en calguin més dosis. En cap cas s'ha d'usar un insecticida anti-mosquits, anti-mosques, anti-escarabats, etc., per combatre els pokls del cap infantil.

www.bello.cat / jordibell@gmail.com

Tribuna

LA LEALTAD DE LOS MOSSOS

Rafael Torres
Periodista

Tras la llamada a capítulo de la Fiscalía al mayor de los Mossos d'Esquadra, señor Trapero, todo el mundo ha expresado su confianza en la lealtad de la Policía catalana ante el desafío independentista, pero mucha confianza no debía haber cuando nadie la había manifestado abiertamente antes de ese toque de atención. Era, ésta de la actitud de los Mossos el 1-O, una de esas cosas de las que, en todo caso, no se quería hablar, en parte, creo, porque la cuestión no podía despacharse con los tópicos y lugares comunes que se emplean tan abusivamente hoy como comodines o sucedáneos del análisis y la reflexión, y en parte porque, en puridad, nadie tenía ni idea de qué demonios iban a hacer los Mossos, o no quería, por temor, tenerla.

Uno no dudaba, ni antes ni ahora, de la lealtad de los Mossos d'Esquadra, pero me parece que ellos sí, o, cuando menos, a quién brindarle su lealtad. A la Ley, sí, pero ¿a la española o a la catalana, instaurada ésta por sus jefes en franca contradicción y rebeldía con la del Estado? Lealtad, sí, pero ¿a quien les paga, el ministerio del Interior español, o a quien les privilegia con sueldos hasta un 30 por ciento superiores a los que perciben los policías nacionales y los guardias civiles? Lealtad, por supuesto, pero ¿a qué bandera? ¿A la de España, a la *senyera* que llevan cosida al uniforme y que parece haber desaparecido de Catalunya, o a la *estelada* de la secesión? Lealtad, desde luego, pero ¿al Estado, un ente abstracto, o a sus superiores del Govern (Soler, Form, Puigdemont), con alguno de los cuales ha compartido el mayor Josep Lluís Trapero paella, risas y canciones? Lealtad, naturalmente, pero ¿al pueblo español o a esa pequeña pero omnipresente parte de él que en Catalunya defiende la escisión? Como para no dudar.

♦ **LO QUE HA HECHO LA FISCALÍA**, y muy oportunamente por cierto, es echar una mano a los Mossos para desbarazarlos de la duda que, con toda seguridad, les corroía por dentro. Les ha recordado qué son y a qué se deben, una policía española sometida a la Ley y garante de ella. Pese a que, usando un criterio de proporcionalidad, la mitad de los Mossos deben ser independentistas, se les ha recordado que la sociedad española no les emplea y paga por ello, sino para que hagan su trabajo. Y se les ha recordado, claro, cuál es su trabajo.

La lealtad de los Mossos. Admirable y heroica lealtad con el aliento de sus jefes políticos en el cogote. Y con sus trapacerías, de las que son maestros.

P.G. Moll: dimitirà si el PP li ha donat carabasses?

Després d'uns mesos convulsos a l'Ajuntament des Migjorn Gran, començam el nou curs amb canvis en la composició dels grups municipals. Per una banda, el Grup Socialista estarà compost per 4 regidors (Ana Britt, Salvador, Pere i Magdalena); el Grup del Partit Popular, pels 3 mateixos regidors (Ramón, Miguel i Manuel); i, per acabar, el nou grup No-Adscrit, tindrà dos membres (Pedro Gaspar i Enrique Berlinghieri).

Des del Grup Socialista, volem explicar als veïns què hem fet les darreres setmanes i quines són les nostres intencions de present i de futur. Després de la dimissió de tres dels nostres companys, els participants en llista socialista ens hem anat reunint en as-

sembla per veure de recompondre el nostre grup polític dins l'Ajuntament.

Així, també van ser convocats aquells que a l'hivern havien signat a favor del batle, però que, a l'hora de la veritat, li han negat el suport i han renunciat a ser regidores i regidors (Ague, Sergi, Lina, Milusca i Miguel). La majoria van explicar personalment davant l'Assemblea els seus motius i les seves raons per dir 'no'; finalment, de tota la nostra candidatura, els dos companys que han acceptat la responsabilitat de ser regidor i regidora

són persones que ens han donat els seu estaló en tot moment; també durant les setmanes més dures de la crisi.

El que tenim en comú els quatre regidors del Grup Municipal Socialista és el ferm compromís amb el projecte i valors socialistes. D'ara en endavant, farem una oposició responsable a un batle que ha traït aquests valors i els nostres principis; un batle, acompanyat d'un trànsfuga que el recolza des de la distància.

Cara al futur, aquests dos anys farem una oposició constructiva que haurà de servir per accelerar aquells projectes positius i necessaris pel municipi, d'acord amb el nostre programa electoral. Ara que tenim l'experiència d'haver compartit govern amb aquest batle, sabem que hem de vigilar de prop les seves accions i omissions; demanar la informació per fer el seguiment dels principals expedients; i evitar -en la mesura

que ens sigui possible- que segueixi fent les coses d'aquesta manera tan poc ètica dels darrers temps.

Avui per avui, de cada vegada més poca gent es sorprèn de la seva forma tan peculiar d'entendre el servei públic (primer jo; després jo; els altres, només si, de pas, ve bé...) hagi provocat que, només amb la primera meitat del mandat municipal, 17 de les 19 persones que l'acompanyàvem hàgim dimitit; hagin rebutjat fer feina al seu costat; o no hàgim volgut compartir grup municipal amb ell. En resum, tots hem perdut la confiança en el batle, per motius ja prou clars i sabuts.

Per acabar, demanem al batle si tindrà la dignitat de dimitir i anar-se'n a casa, en el cas que els regidors del partit popular li donin carabasses i no vulguin assumir àrees de gestió.

ASSEMBLEA LOCAL PSOE
ES MIGJORN GRAN